Posledni Mohikan

Povídka z roku 1757

Od Coopera, přeložil Josef Vojáček

DÍL I.

Pokračování.

"Vládneť osud ve válce, kterému se hrdina podvoliti zná s toutéž neohrožeností, s kterou hledí nepříteli vstříc."

"Kdybych byl věděl, že se pan Montcalm zná v angličině, byl bych si uspořil práci tak nevděčného tlumočení," pravil mrzutě pohoršený Dunkan, okamžitě si připomena poslední rozmluvu s Munrem.

"Odpusťte, pane," odvětil Francouz, zardíc se trochu po snědé tváři své. "Velikýť rozdíl cizí řeč rozuměti a mluviti; doufám tedy, že mi další pomoci své neodepřete." Po krátké přestávce pokračoval: "Tito pahrbky nám poskytují příležitosti dostatečné prohlédnouti vaše hradby, pánové, a znám špatný stav jejich snad tak dobře jako vy."

"Zeptejte se francouzského jenerála, mohouli skla jeho dohlédnouti k Hudsonu," vece Munro hrdě; "a víli kdy a kde očekávati vojsko Webbovo?"

"Nechť si jenerál Webb mluví sám za sebe," odvětil chytrý Montcalm, rychle podávaje otevřený list Munrovi s těmito slovy: "zde se dozvíte, pane, že jeho pohyby nejsou takové, by přivedli vojsko moje do nesnází."

Nečekaje ani Dunkana, až by přetlumočil Montcalmovu řeč, uchopil starý vojín podávaný list s dychtivostí, která prozrazovala, jak za důležitý pokládá obsah jeho. Když slovo za slovem těžce čítal, měnila se vojenská hrdost tváře jeho poznenáhla v hluboký zármutek a rty se počaly chvěti; a když dotčené psaní z ruky pustil, sklesla hlava jeho na prsa, jakoby najednou všecky jeho naděje uvadly.

Dunkan zvedl beze všeho omlouvání list a mžiknutím přečetl kratou zprávu. Společný představený jejich místo aby je vyzýval k dalšímu odporu, radil ještě k rychlému vzdání, dokládaje co nejzřetelněji za důvod úplnou nemožnost svou, poslati jim jediného muže na pomoc.

"Zde není lsti!" zvolal Dunkan, prohlížeje list vnitř i vně; "to je Webbův podpis a psaní musí býti pochyceno!"

"Ten člověk mne zradil!" zvolal konečně Munro hořce; "přinesl hanbu do stanu, kde potupa dříve byla neznámá, a uvalil těžké pokoří na šediny mé!"

"Nemluvte tak!" zkřikl Dunkan; "ještě jsme pány tvrze a naší cti! Prodejme tedy životy své za výplatu takovou, aby se uzdála nepřátelům našim co nejdražší!"

"Hoehu děkuji ti!" zvolal stařec, smuživ se z málomocnosti své; "již jsi upomenul Munra na povinnost jeho. Vrátíme se a za oněmi náspy zvolíme hroby své!"

"Pánové," vece Montcalm, přistoupiv k nim o krok blíže se šlechetnou soustrastí; "málo znáte Ludvíka de S'. Veran, myslíte-li, žeby použil tohoto listu k ponížení mužů chrabrých anebo k dobytí sobě slávy nečestné. Slyšte výminky mé nežli mne opustíte."

"Co mluví Franconz?" tázal se přísně starý vojín; "dělá si zásluhy že jal zvěda s dopisem s hlavního táboru? Pane, kdyby raději vyzdvihl toto dobývání a položil se před Edwarlem, jestli chce nepřítele svého poděsiti slovy!"

Dunkan mu vyložil smysl oněch slov.

"Pane z Montcalmu, chceme vás slyšeti," doložil starý vojín pokojněji, když Dunkan domluvil.

"Držeti tvrz je nyní nemožno," pravil velikomyslný nepřítel jejich; "zbořiti ji žádá prospěch mého pána; ale co se vás a statečných soudruhů vašich týče, není výsady vojáků druhé, kterou bych odepřel."

"Naše korouhve?" tázal se Heyward.

"Neste si je do Anglie i okažte svému králi."

"Naši zbraň?"

"Podržte ji; žádný nemůže ji užívati lépe."

"Náš odchod—vzdání pevnosti?"

"Ma se oboje státi spůsobem vám nejčestnějším."

Dunkan se nyní obrátil, aby přednesl výminky svému veliteli, který jej poslouchal s úžasem a s pohnutím hlubokým nad takovou neobyčejnou a neočekávanou velikomyslností.

"Jděte, Dunkane," pravil, "jděte s tímto marquessem, jehož by si každý marquis za příklad vzíti měl, do jeho stanu a spořádejte všechno. Tak jsem se dočkal dvou večí v stáří svém, kterých jsem nikdy spatřiti nemyslel: Angličana, jenž se bojí spomoci příteli a Francouze příliš poctivého, by těžil z výhody své!"

To řka starý vojín svěsil opět hlavu na prsa i vracel se zvolna ku tvrzi dávaje svým nepokojným pohledem špatné poselství úzkostlivé posádce na jevo.

Dunkan zůstal, aby sepsal výminky, pod kterými se vzdáti měli. Soumrakem vrátil se do tvrze a po tajných s velitelem konferencích bylo ho viděti neprodleně zase odcházet. Načež veřejně prohlášeno, že má všeliké nepřátelství přestati, an Munro byl podepsal smlouvu, dle které se pevnost příštího rána vzdá nepříteli, vojsko podrží svou zbraň, své prapory a zavazadla, a následovně dle pojmů vojenských i svou čest.

XVII.

Vifme přízi. Nit spředena.
Vlákno utkáno. Práce skončena.
— — — — *Gray.*

Nepřátelské voje, rozložené v pustinách horikánských, trávili noc devátého srpna 1757 v mohem spůsobu jakoby leželi proti sobě na nejkrásnějším bojišti evropském. Přemoženi byli tiši, zádumčivi a sklíčeni, kteřžto vítězové jásali. Ale meze má zármutek i radost; a nežli se přiblížila hodina ranní, nebylo již dávno rušeno ticho oněch nekonečných lesů, leda veselým výsknutím některého plesajícího mladíka z předních stráží francouzských anebo výhružlivým voláním z pevnosti, které přísně zakazovalo krokům nepřátelským blížiti se před hodinou určitou. Ano i tito jednotliví výhružní zvukové utichly v onu mrtvou hodinu, která předcházívá den, a marně by v tu dobu posluchač bylpátral po nějakém znamení přítomnosti zbrojných oněch mocí, ježto dřímaly na březích jezera svatého.

Bylo to v oněch okamženích hlubokého mlčení, když se plachta, ježto kryla vchod jednoho prostranného stanu ve francouzském ležení, pošoupla stranou, a zpod zaclony vystoupil nějaký muž pod širé nebe. Zahalen byl v plášť, který mohl sloužiti tak dobře k ochraně před mrazivými výpary lesů, jako k zakrytí osoby jeho. Granátník, jenž bděl nad spánkem vůdce francouzského, nechal ho mimo jíti a vzdával obyčejnou čest, která vojenské důstojnosti přísluší, když se onen k William Henry malým městysem stanů rychle ubíral. Kdykoli ta neznámá osoba potkala některou z nesčíslných, cestou se křižujících stráží byla odpověď její krátká, i jak se zdálo, dostačitelná; neboť byla ode všech propuštěna bez všeliké další poptávky.

Krom takových opakovaných, ale krátkých výtržek kráčela mlčky středem táboru až k nejpřednějším ponůckám, kdežto zaměřila k vojákn, který měl stráž u hradeb nepřátelských nejblíže. Když přicházela k němu, byla přivítána obyčejným vyzváním:

"Qui vive?"

"France!" bylo odpověď.

"Heslo?"

"Vítězství!" vece druhý, přistoupiv tak blízko, že při hlasitém šeptu slyšán byl.

"Dobře," odpověděla stráž, hodíc ručnici z líce na rameno; "vy se záhy procházíte, pane!"

"Je zapotřebí odstražitosti, můj hochu," podotknul druhý a popustiv cíp svého pláště, podíval se mimochodem vojáku z blízka do tváře, vždy dále se ubíraje svou cestou ku pevnosti britické. Voják se ulekl, a těžce zařinčela jeho zbraň, když ji hodil ku předu v nejhlubší a nejponíženější úctě, a přiveda ji zase do pořádku, obrátit se na stanovisko své a mručel pro sebe:

"Je zapotřebí ostražitosti skutečně; toť máme desátníka, který nikdy nespí!"

Důstojník kráčel dále, jakoby neslyšel slova překvapením stráži vyklouzlá, i nestavil se víc až na nízkém břehu a v nebezpečném poněkud sousedství se západní na vodu hledící baštou. Světlo pochmuřeného měsíce dostačovalo právě, že bylo předměty, ač temné, v jejich obrysech rozeznati. Tudíž se přitlačil k jednomu stromu, kde stál mnoho minut podepřen a pozorovati se zdál černé a tiché náspy tvrze anglické s největší pozorností.

Nedíval se na hradby jako všetečný nebo zahálčivý divák, nýbrž zrakové jeho bloudily od místa k místu, osvědčujíce znalost jeho v záležitostech vojenských a prozrazujíce, že jeho pátrání nebylo všeho podezření prázdno. Konečně zdál se upokojen, a mrštiv netrpělivě očima vzhůru k vrcholi hory východní, jakoby větřil blízký den, chystal se již k návratu, an tichý zvuk na nejbližším uhlu bašty sluch jeho upoutal a k zůstání přiměl.

V tom okamžení viděl postavu blížiti se na kraj hradební, kdež se zastavila a se své strany zase daleké stany ležení francouzského pozorovati se zdála. Pak se obratila k východu, jakoby se rovněž strachovala před blízkým dnem, a k náspu obrácena, zdála se naporom dívati na sklenou hladinu vodní, kteráž co nějaká obloha podmořská se třpytila tisícerými kmitavými hvězdami. Zádumčivá tvář, ta hodinu, k tomu pak mohutná postava muže, co se zamyšlen o hradby anglické podpíral, nezanechávaly v duchu bedlivého pozorovatele pochybnosti více, kdo by to asi byl. Slušnost však a prozřetelnost neméně žádala nyní, aby se vzdálil; a za tím úmyslem hnul se již opatrně kolem stromu, když jiný zvuk pozornost jeho upoutal a kroky jeho znovu zastavil. Bylo to tiché a téměř neslyšitelné pohybování vody a hned následovalo tření obázků o sebe.

Za chvíli viděl temnou podobu jako z jezera vystupovati, a beze všeho hluku na zem se krásti, několik střevíců odtud, kde on stál. Tu se nejdříve zdvihala zvolna mezi ním a vodním zrcadlem ručnice; nežli ale spustiti mohla, měl on jíž ruku na zámku.

"Hugh!" zkřikl divoch, jehož zrádný cíl tak neočekávaně překažen byl.

Francouzský důstojník neodpověděl, ale položil ruku na rámě Indianovo, a vedl ho v hlubokém mlčení trochu dál od místa, kde následující rozmluva jejich nebezpečna by býti mohla, a kde alespoň jeden z nich, jak se zdálo, nějakou oběť hledal. Odhaliv pak svůj plášť, co by uniformu jeho a kříž sv. Ludvíka na prsou připnutý viděti bylo, tázal se Montcalm přísně:

"Co to znamená? Neví můj syn, že je mlat mezi anglickým a kanádským otcem jeho pohřben?"

"Co mají Huroni činiti?" odtušil divoch v řeči francouzské, ač nedokonale. "Ani jeden bojovník nemá škalpu a bledé tváře děcíají mír!"

"Ha, Lišáku Chytrouši! to se mi zdá nesmírná horlivost na přítele, který tak nedávno nepřítelem byl! Mnoho-li sluncí zašlo, co Lišák bojoval v řadách anglických?"

"Kdeť ono slunce?" tázal se pošmourný divoch. "Za horou — a tma je zima. Nicméně až opět vzejde, bude světlo a teplo. Chytrouš je sluncem kmene svého. Mraky a mnohé vrchy byly mezi ním a národem jeho; ale nyní svítí, a jasnáť obloha!"

"Vím dobře, že je Lišák mocný u národu svého," vece Montcalm: "nebo včera honil po škalpech jejich a dnes ho poslouchají při ohni!"

"Maka náčelník veliký!"

"Nechť to osvědčí a naučí svůj národ, kterak se chovati má k novým přátelům našim!"

"K čemu přivedl náčelník Kanaďanů jinochy své do lesů a k čemu pálil z děl svých na onen dům hliněný?" tázal se potměšilý Indian.

"Aby ho dobyl. Mému pánu náleží tato země, a váš otec měl přikázáno vyhnati ty vetřelce anglické. Podvolili se odejíti, a tudíž jich on více nepřátely nenazývá."

"Dobře. Maka pozvedl mlat, aby ho zbarvil krví. Lesklý je nyní; až zčervená, pak má býti pohřben!"

"Ale Maka přisahal neposkvrniti lilie francouzské. Nepřátelé velikého krále za slaným jezerem jsou nepřátely jeho, jeho přátelé přátely Huronů."

"Přátely!" opětoval Indian s trpkým opovržením. Podejž Makovi ruku otec jeho."

Montcalm, povědom si, že vliv svůj nad bojovnými kmeny, jež byl shromáždil, udržeti může spíše vlídností nežli mocí, svolil, ač dosti nerad, k žádosti jeho. Divoch vložil prst francouzského velitele do hlukoké jizvy na prsou svých, a vášnivé zvolal: "Znáť otec můj toto?"

"Který bojovník by neznal? Zde se olověná koule zaryla!"

"A tu?" pokračoval Indian, otočiv se k němu nahými zády, které nebyly přikryty obyčejným pláštíkem cicovým.

"Totoť! můj syn byl smutně ztrýzněn. Kdož to učinil?"

"Maka spal tvrdě ve wigwamech anglických a pruty zanechaly tuto své známky," odvětil divoch s temným chechtem, jenž ostatně neukryl aniž ukrytí mohl nezkrocenou vášeň která jej málem zardusila. Zpamatovav se pak, rychle nabyl celou důstojnost svou a dodal: "Jdětež, hlásejtež mladíkům svým, že mír uzavřen! Lišák Chytrouš ví jak mluvil s bojovníku huronskému!"

Nemaje za hodno více slov mařiti aniž na odpověď čekaje, hodil divoch ručnici svou pod pážíť a kráčel tiše táborem k lesům, kde jak známo, kmen jeho ležel. Každých několik kroků byl vyzýván na cestě od stráží ale on kráčel pošmourně dále, neohlížeje se ani dost málo na volání vojáků, kteří život jeho šetřili jen proto, že znali postavu i krok, a neméně i způrnou odvážlivost Indianovu.

Montcalm prodléval dlouho a zádumčivě na břehu, kde od společníka svého zanechán, hluboce rozjímal o vášni, kterou nezkrotitelný jeho spojenec právě byl osvědčil. Již jedenkráte krásné jméno jeho poškvrněno bylo děsným výstupem, a to v okolnostech strašně podobných těm v kterých se nyní nacházel. Přemýšleje takto, cítil hluboce velikou odpovědnost, kterouž na se bere, kde nedbají jakých prostředků užívati k dosažení cíle svého; cítil všecko nebezpečenství, ježto vyplývá z použití moci, kterouž řídíti síly lidské nepostačují. Zanechav pak trudné myšlénky, jež v takovém okamžení vítězoslávy za slabost pokládal, vracel se do svého stanu, dávaje cestou rozkazy ku signálu, který zvolati měl vojsko ze spaní.

Ledva se první udeření bubnů francouzských z lůna lesů ozvalo, jíž naplnil se úval písněmi hudby válečné, které se vznášely v táhlých a veselých ohlasech nad rachotícím průvodem svým. Hlahol trub vítězných rozléhal se vesele a roztomile, až se poslední v táboru loudavec na své stanoviště dostavil; ale v okamžení, jak píšťaly britické svůj pronikavý signal vydaly, utichly onyno. Zatím se rozednilo, a když řada francouzského vojska hotova byla uvítati svého vůdce, obrážely se paprsky skvělého slunce o lesknoucí šik. Pak se šťastný výsledek již beztoho dobře znám, řádně ohlásil, tlupa vyvolená ku stráži do bran pevnostních byla oddělena, i postupovala před svým vůdcem. Znamení jejího příchodu dáno, všecky při změně pánů obyčejné přípravy činěny jsou a vyvedeny zrovna pod děly dobyté pevnosti.

Docela jiné podívání bylo v řadách vojska anglo-amerického. Jakmile dán signal výstražný, okazovaloť ono všecky známky kvapného a nuceného obchodu. Zasmušilí vojáci, prázdné ručnice na plecech, vrhali se do řad svých jako mužové kteří rozehřáli bojem přestálým práhnou jen po příležitosti, mstíti příkoří, které hrdost jejich ranilo, ač skryto všemi spůsoby vojenské etiquety. Ženy a děti běhaly z místa na místo, jedny nosíce chudé pozůstatky zásoby své a jiné v řadách hledajíce, kdo by ochrany jim poskytl.

Munro se objevil u prostřed tichého vojska svého, pevný sice ale rozervaný. Bylo patrno, že neočekávaná ta nehoda hluboka srdce jeho ranila, ač se namáhal snésti neštěstí své s myslí mužnou.

Dunkan byl pohnut tímto dojímavým a tichým výrazem jeho zármutku. Svou povinnost vykonal a přistoupil nyní ku starci zvěděti, v čem by mu posloužit mohl.

"Moje dcery," byla krátká, ale důrazná odpověď.

"Probůh! což není ještě postaráno o jejich pohodlí?"

"Dnes jsem pouze vojákem, majore Heyward," pravil staroš. "Všechny, co jich zde vidíte, hlásí se mi za dítky."

Dunkan slyšel dosti. Neváhaje ni chvilku v okamžení tak drahém, letěl do bytu Munrova vyhledat sestry. Nalezl je na práhu nízkého stavení, již připravené k odchodu a obklopené hlučným a kvílícím zástupem jejich pohlaví, který se shromáždil vůkol místa toho s jakousi vlastní předtuchou, že zde nejspíše lze ochrany dosíci. Ačkoliv bledé byly Koriny tváře a její zrak úzkostlivý, nepozbyla přece přítomnosti ducha; ale Eliščiny oči byly zapáleny a prozrazovaly, jak dlouho a hořce plakala. Obě však přijaly jinocha s netajenou radostí a prvnější proti obyčeji svému počala mluviti:

"Tvrz ztracena," pravila s úsměvem trudným; "ač mám dobré jméno doufám zůstane."

"To je skvělejší než kdy jindy! Ale nyní, nejdražší miss Munro, třeba mysleti méně na jiné a starati se trochu o sebe. Vojenský zvyk, hrdost za hrdost na které si tak mnoho zakládáte — požadují abychom otec váš a já, nějaký čas v čele zástupů našich kráčeli.

Pokračování.

Příčina

chronických nemocí, konečně byla nalezena. Obecenstvo užívalo obyčejné léků krev čistících a nedovedlo chápati, proč úplného uzdravení nedochází. Dr. Shoop šel o krok ku předu a věnoval celý svůj čas ku prozkoumání příčin chronických nemocí tak strašně se vzmáhajících. On objevil, že jisté nervy vedou dozor nad žaludkem, játry, ledvinami a všemi vnitřními ústroji. Jsou-li nervy tyto oslabeny, nemůže žaludek tráviti, játra obtěžují a celá tělesní soustava chabne, ježto ústrojům zažívacím nedostává se sil nervových. 'Dr. Shoopa Restaurator' (Obnovitel) jest lék pro žaludek, játra a ledviny, jenž působí na nervy tato ústrojí kontrolující.

Tento lék není žádný tak zv. Nervine a není v něm též nic jedovatého, nervy dráždícího, nýbrž on slouží ku posílení nervů a zažívnosti a uzdravuje všechny nemoce žaludku a jater odstraněním příčin. Pokus Tě přesvědčí.

V lékárnách sob franco expressem za $1.00

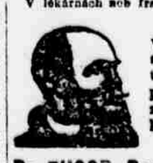

Českou knihu "Návod ku dosažení zdraví a síly", ve které léčení tímto lékem zevrubně popsáno jest a vzorky zasýláme zdarma na kteroukoli adresu.

Adresujte:

Dr. SHOOP, Box 7, Racine, Wis.

odstraňuje nečisté látky z krve, léčí nemoci krevní, kožní vyrážky, boláky na nohou, vředy, svrab, unavenost, ospalosť a jest zvláště výtečný lék pro jarní nemoci.

Cena $1.00.

Na prodej ve všech lékárnách.

Nemoci ledvin a jater,

nezážívnosť, trudnomyslnosť, nepravidelnosti v močení, vodnatelnosť, řezavku, močový kámen, zánět ledvin jistě vyléčí

SEVERŮV SILITEL

F. J. SADILEK,

WILBER — NEB.

SKLAD NÁBYTKU
ZÁSLONY
KOBERCE ATD.

Nejdokonalejší závod pohrobnický v okresu. Balsamování a výpravám pohřbů věnuje se všechna možná pozornost za mírný honorář.

Shesak a Korbel

velká doutnikářská dílna

WILBER, — NEB.

Vyrábí jemné doutníky různých druhů a mají na skladě potřeby kuřácké, jako dýmky, tabák atd.

Jedou k nám

Na ustřice, hehehe!

— první třídy —

ZÁVOD CUKRÁŘSKÝ

A LAHŮDKÁŘSKÉ

WILBER, — NEB.

MAX STORKAN

$100 odměny $100

STAT OHIO, MĚSTO TOLEDO, } ss
LUCAS COENTY

FRANK J. CHENNEY, přísahá, že jest společníkem firmy F. J. CHENNEY & CO. která provozuje obchod svůj v městě Toledo, ve státu a okresu shora zmíněném a že firma tato vyplatí obnos JEDNO STO DOLLARŮ za každý případ nevyléčení katarhu lékem HALL'S CATARH CURE. FRANK J. CHENNEY.

Podepsáno a odpřisáhnuto v mé přítomnosti dne 6. prosince 1886. A. W. CLEASON
L. S. veř. notář.

Hall's Catarh Cure působí vnitřně a přímo na krev a chorý system. Dopište si pro dosvědčení F. J. CHENNEY, Toledo, Ohio.

Ke prodeji u všech lékárníků.

L. E. GOODELL, M. D.

PRAKTICKÝ * LÉKAŘ

Ordinuje v každý čas ve své úřadovně vedle obchodu Waldorfova ve Wilber a počítá mírný honorář.

J. G. BOTTORF

PŮJČOVNA KONÍ VE WILBER

Pěkné koně a pohodlné kočáry stále pohotově za levné ceny.

Koním farmeřů věnována jest všechna pozornost a obsluha. Krmení vždy to nejlepší.

Prodá se farma

Jedna z nejkrásnějších farem v tomto okresu, ve výměře 400 akrů, dvě a půl míle od města na řece Blue. Krásná zahrada ovocná, kokonalá stavení obydelní i hospodářská, les a vůbec vše v nejkrásnějším pořádku. Prodá se za výhodných podmínek. Bližší v písárně t. l.

Wm. TRČKA

HOSTINSKÝ

na 9. ul., mezi O a N "Green Front"

LINCOLN, NEB.

Výborný Quincy ležák aniečo dobrého vždy zakkuusnutí. Navštivte ho.

PŘEDPLAŤTE SE

na

"PŘÍTELE LIDU"

$1.50 na rok.

Přináší všechny zprávy okresní a zprávy o činnosti okresních komisařů, časové úvahy politické, telegramy nejnovější.

Předplaťte list přátelům do Čech a zajisté jim radost spůsobíte

PRÁCE TISKOVÉ

VKUSNĚ A LEVNĚ

Podporujte místní list, jenž vám jest nejužitečnější.

SLAVNÝ

NA CELÉM SVĚTĚ

Dr. H A M.

Dr. C.B. HAM, Box 24, Teledo, O.

Léčí všechny zastaralé choroby, jmenovitě: dušnost, křečové záchvaty, dýchavičnost, nezážívnost, rumatism, bolení hlavy, uší, očí i nosu, choroby žaludku, hrdla, hrudi, vymčřovacích orgánů, zimnici, vyraženiny na hlavě, choroby mateřské, neptravidelné čistění, krvotok, bělotok, bílou úplavici, neplodnost, bolesti šestinedělek, puchliny, puchýře, otevřené rány, bolesti v kříži a pleciích, katar, neuralgii, zápal plic, dnu, svrab, zapálení mozku, otylost, strupy na hlavě, raka, koliku, vyschání morku, slabost nohou, souchotiny, tifus, červi, tasemnici atd. atd.

Léčí nevěsty, děti i muže.

Jestliže trpíš a ztrácíš naději na vyléčení, obrať se na dr. Hamma o radu. On vyléčil již tisíce lidí, jež dlouho trpěli a jež jiní lékaři vyléčiti nemohli. Všichni ti doporučují dovednost dra. Hama svým známým. Obraťte se na něho a on vás vyléčí.

Nemoce tajné.

Tyto nemoce u obého pohlaví, ať zděděné, neb jinak povstalé spolehlivě vyléčí a ručí předem, že se nikdy neobnoví. Mládež, která nadužívala svých sil, nechť neoddává se strachu a obrátí se na dr. Hama. Netřeba se stydět, nýbrž léčit, nebo zanedbání takových chorob má zle následky i do pokolení.

Porada zdarma.

Dr. Ham poradí každému bezplatně. Za léčení žádá plat až po vyléčení a nemocný platí pouze za léky. Vylište svou nemoc, udejte věk chorého, vložte do psaní trochu vlasů nemocného a 2 cent. poštovní známku. Obratem pošty obdržíte odpověď zda možno chorobu vyléčit a mnoholi stojí léky. Můžete psát česky, anglicky nebo německy pod adresou

Dr. C. B. HAM

Box 24, Toledo, Ohio

Do Californie v palácovém voze.

Dráha Burlingtonská pod osobním dozorem vyšších úředníků vypravuje týdně jeden vlak do Colorado, Utah a Californie pro obecenstvo hledající pohodlí.

Doprava levná, počestná a co nejrychlejší.

Vlaky vyjíždí z Omahy a Lincoln každý čtvrtek a jedou zkrz bez každého přesedání až do San Francisko a Los Angeles.

Vozy pro cestující činí cestování tím nejpříjemnějším. Jsou opatřeny těžkými koberci, sedla sametová s péry a pohodlnými opěradly, a lože opatřeny jemnými polštáři, pokrývkami, ručníky atd.

Pouze $5.00 platí se za postel pohodlnou dosti pro dva cestující.

Cesta vede zkrze Denver, Colorado Springs a zkrze překrásné horstvo skalní pak Salt Lake City a Sacramento.

O ceny a skvostně illustrovaný spisek s podrobnou informací hlaste se u vašeho nejbližšího jednatele a nebo dopište na J. Francis,
G. P. & T. A., Omaha, Neb.

F. E. WAY

praktický lékař

Úřadovna v Deanově budově ve WAHOO, NEB. K nalezení v každou dobu. Jest zároveň koronerem tohoto okresu a požívá důvěru každého koho kdy léčil.

MDr. BOH. MALOCH
praktický lékař a chirurg
V PRAGUE, NEB.
Léčí veškeré choroby bodlivé a vykonává operace zručně a spolehlivě.
Obraťte se na něho s důvěrou

SPINAL weakness easily cured by Dr. Miles' Nerve Plasters. Nobody need have Neuralgia. Get Dr. Miles' Pain Pills from druggists. "One cent a dose."